

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

20 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal lărgit în componență:
Președinte – Petru Ursache,
Judecători – Ghenadie Nicolaev, Constantin Alerguș, Vladimir Timofti și
Iurie Bejenaru,
Cu participarea:
interpretului – Larisa Rusnac,

a judecat în ședință publică recursul ordinar declarat împotriva deciziei
Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 26 noiembrie 2013 de inculpatul

*Sarioglo Iuri Mihail, născut la 28 decembrie
1979, originar din s. Beșghioz, r-nul Ceadâr-
Lunga, domiciliat în or. Bender, str. Colhoznaia
16;*

*Datele referitoare la termenul de examinare a
cauzei:*

- 1. 04.06.2012 – 18.04.2013 (prima instanță)*
- 2. 16.05.2013 – 26.11.2013 (instanța de apel)*
- 3. 04.02.2014 – 20.05.2014 (instanța de recurs
ordinar)*

Procedura de citare a fost legal executată.

S-au prezentat:

Inculpatul Sarioglo Iuri și avocatul Ceban Pavel, care au susținut recursul în
sensul declarat și au solicitat admiterea acestuia.

Procurorul Crijanovschi Sergiu, care s-a pronunțat pentru respingerea
recursului ordinar declarat de către inculpat.

Colegiul penal lărgit al Curții Supreme de Justiție

CONSTATĂ :

1. Prin sentința Judecătoriei Bender din 18 aprilie 2013 Sarioglo Iuri Mihail
a fost achitat de sub învinuirea de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 303
alin.(2) Cod penal din motiv că, nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și fapta
imputată inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii.

2. De către organul de urmărire penală, i-a fost înaintată învinuirea lui Sarioglo Iuri pentru faptul că el, la 20.02.2012, aflându-se în coridorul etajului 2 al Procuraturii mun. Bender, amplasată pe str. Dzerjinski 46, având intenția de a se amesteca în activitatea organului de urmărire penală cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr. 2011058013, s-a apropiat de minorul Lupașcu Mihail - bănuț în cadrul acelei cauze penale și l-a amenințat cu răfuială fizică, urmărind scopul impunerii acestuia să schimbe depozițiile anterioare date în cadrul audierii în calitate de bănuț.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de către acuzatorul de stat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care Sarioglo Iuri să fie declarat vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 303 alin. (2) lit. c) Cod penal și condamnat la o pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, ceea ce constituie 7 000 (șapte mii) lei, motivând că prima instanță a dat o apreciere eronată probelor prezentate în ședința de judecată.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 26 noiembrie 2013 apelul declarat a fost admis, casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre prin care, Sarioglo Iuri a fost recunoscut vinovat de săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 303 alin.(2) Cod penal, cu stabilirea pedepsei sub formă de amendă în mărime de 350 unități convenționale, echivalent a 7000 (șapte mii) lei.

4.1. În fapt, instanța de apel, pe baza probelor administrate a constatat că, la 20 februarie 2012, Sarioglo I. având intenția de a se amesteca în activitatea organului de urmărire penală cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale nr. 2011058013, aflându-se în coridorul etajului 2 al Procuraturii mun. Bender, amplasată pe str. Dzerjinski 46, s-a apropiat de minorul Lupașcu Mihail - bănuț în cadrul acelei cauzei penale și l-a amenințat cu răfuială fizică, urmărind scopul impunerii acestuia să schimbe depozițiile anterioare date în cadrul audierii în calitate de bănuț.

4.2 În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a conchis că probele administrate în cadrul urmăririi penale și cercetate în prima instanță, au demonstrat cu certitudine existența în acțiunile inculpatului Sarioglo I. a componentei de infracțiune prevăzute la art. 303 alin. (2) Cod penal - amestecul, sub orice formă, în activitatea organelor de urmărire penală cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale, iar sub incidența categoriei de victimă la componenta incriminată se referă ofițerul de urmărire penală, procurorul, precum și alte persoane implicate ca parte sau subiect al procesului penal.

Astfel, calitatea de bănuț, și influențarea acestuia în depunerea declarațiilor pe o cauză penală concretă, constituie o modalitate de amestec în activitatea organelor de urmărire penală cu scopul de a împiedica cercetarea rapidă, completă și obiectivă a cauzei penale.

5. Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, inculpatul a declarat recurs prin care solicită casarea acesteia, cu menținerea sentinței.

Recurentul, invocând ca temei de declarare a recursului-art. 427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, menționează faptul că decizia a fost pronunțată în favoarea acuzării, instanța de apel conducându-se de poziția formată anticipat, fiind întreprinse din propria inițiativă, fără a fi solicitate de partea acuzării sau apărării, măsuri pentru a acumula probe, care ulterior au fost puse la baza condamnării.

Inculpatul menționează că a fost condamnat pentru o faptă ce nu întrunește elementele infracțiunii. Mai invocă că, probele cercetate de instanță confirmă că el nu a contribuit la nici un amestec în activitatea organului de urmărire penală și nici nu a avut această intenție.

6. Judecând recursul ordinar, Colegiul penal lărgit ajunge la concluzia că acesta urmează a fi admis din următoarele considerente.

Recurentul a invocat în recursul declarat ca temei pentru recurs pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală conform căruia hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul când nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

La caz, Colegiul penal lărgit subliniază faptul că în partea motivatorie a soluției adoptate de către instanța de apel, aceasta conchide că „...obiect al infracțiunii prevăzute la art. 303 alin. (2) Cod penal este activitatea normală a organelor de urmărire penală. Obiect facultativ al acestei componente de infracțiune este personalitatea infractorului, ofițerului de urmărire penală în cazul în care asupra acestor persoane se săvârșesc acțiuni îndreptate spre a limita drepturile lor prevăzute de Codul de procedură penală sau de alte acte legislative, precum și a persoanelor implicate în procedurile penale ca parte sau alți subiecți de procedură.”

Cu viziunea reflectată mai sus, Colegiul penal lărgit nu poate fi de acord, deoarece latura obiectivă a componentei prevăzute la alin. (2) art. 303 Cod penal o constituie fapta de exercitare a amestecului în activitatea organelor de urmărire penală, de către o persoană care nu este delegată de lege în acordarea de indicații, observații sau alte soluții pe marginea cazului cercetat de organul de urmărire penală.

De menționat în acest sens, că imixtiunea în cauză, trebuie să fie de o așa natură încât să influențeze asupra cercetării rapide, complete și obiective a cauzei penale.

Așadar, nu pot fi reținute alte aspecte de exercitare a amestecului asupra organului de urmărire penală cum ar fi: activitatea de menținere a ordinii publice; activitatea de control sau de exercitare a activității operative de investigații; relația ofițerului de urmărire penală cu colectivul de muncă; activitățile didactice sau științifice etc.

Cît privește categoria de victime a componentei în cauză, Colegiul penal lărgit reamintește că organele de urmărire penală, în prim plan, sunt reprezentate de ofițerii de urmărire penală, care potrivit art. 1 al Legii privind statutul ofițerului de urmărire penală nr. 333 din 10.11.2006 se definesc ca: „...*persoana care, în numele statului și în limitele competenței sale, efectuează nemijlocit urmărirea penală în cauze penale și exercită alte activități prevăzute expres de lege*” și care de asemenea, sunt desemnați în cadrul Ministerului Afacerilor Interne, Serviciul Vamal sau Centrului Național Anticorupție și subordonați organizațional conducătorului instituției respective.

În al doilea rînd, procurorul, care este reprezentantul organelor de drept, abilitat cu dreptul de a exercita urmărirea penală, în temeiul art. 270 Cod de procedură penală, iar prin coroborare cu prevederile art. 8 din Legea cu privire la Procuratură nr. 294 din 25.12.2008: „...*exercită urmărirea penală în numele statului în privința infracțiunilor atribuite în competență, iar în caz de necesitate poate exercita sau poate prelua urmărirea penală privind orice categorie de infracțiuni, în condițiile Codului de procedură penală.*”

Așadar, prin dispozițiile legale și funcționale ale legislației în vigoare sunt stabiliți expres subiecții care nemijlocit exercită activitatea de urmărire penală, iar din moment ce obiectul juridic special al infracțiunii prevăzute la alin. (2) art. 303 Cod penal îl formează relațiile sociale cu privire la neadmiterea imixtiunii în activitatea organelor de urmărire penală, este evident faptul că victime ale infracțiunii vizate pot fi în mod exclusiv doar ofițerii de urmărire penală și procurorii, or nu în zadar legiuitorul a consfințit în distincte acte normative principiul independenței și autonomiei activității Procuraturii; a neadmiterii subordonării altor organe sau instituții ale statului în activitatea desfășurată de procuror și ofițerul de urmărire penală.

Prin urmare, Colegiul penal lărgit conchide că instanța de apel neîntemeiat și eronat a extins calitatea victimei prevăzute la alin. (2) art. 303 Cod penal, astfel, fiind denaturat scopul urmărit de legiuitor și intenția acestuia de a ocroti penal activitatea organelor de drept care desfășoară nemijlocit urmărirea penală.

7. Reieșind din cele expuse, în conformitate cu art. 435 alin. (1) pct. 2) lit. a) Cod de procedură penală, Colegiul penal lărgit,

DECIDE :

Admite recursul ordinar declarat de inculpatul Sarioglo Iuri, casează total decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 26 noiembrie 2013 în privința sa, cu menținerea sentinței Judecătoriai Bender din 18 aprilie 2013 prin care *Sarioglo Iuri Mihail* a fost achitat de sub învinuirea de comitere a infracțiunii

prevăzute de art. 303 alin. (2) Cod penal, pe motiv că nu s-a constatat existența faptei infracțiunii și fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

Decizia este irevocabilă, pronunțată în ședință publică la data de 17 iunie 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Constantin Alerguș

Vladimir Timofti

Iurie Bejenaru